პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК и ТК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 38-ე წელი
№ 103 (11409)

ხუთშაბათი, 7 მაისი, 1959 წ.

ფასი 20 კაპ.

რ ა დ ი ო ს დ ღ ე

რა დიდ სიხარულს, ნეტარებას, სულიერ კმაყოფილებას განიჭებს რადიო, რომელიც ასე ფართოდ შეიჭრა და დამკვიდრდა ჩვენი ხალხის ცხოვრებაში. რადიო და ტელევიზია ხელს უწყობს მოწინავეთა გამოცდილების გავრცელებას, პოლიტიკური და მეცნიერული ცოდნის პოპულარიზაციას, მასების კულტურული ცხოვრების დონის ამაღლებას. ამით აიხსნება, რომ რადიოს დღე ჩვენს ქვეყანაში აღინიშნება, როგორც ტრადიციული დღესასწაული.

სამოცდაოთხი წლის წინათ დიდმა რუსმა მეცნიერმა ალექსანდრე პოპოვმა მსოფლიოში პირველმა აამუშავა მის მიერ შექმნილი რადიომიმღები. ეს ფაქტი დაედო საფუძვლად რადიოს დღის დაბადებას. დიდი რუსი მეცნიერის ალმოჩენამ ხელი შეუწყო მსოფლიო მეცნიერების, ტექნიკისა და კულტურის სწრაფ აღმავლობას.

რადიოს სრულყოფილი განვითარება ჩვენს ქვეყანაში დაიწყო კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს შემქმნელის ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის უშუალო მზრუნველობით, დიდ ლენინს რადიო, როგორც უძვირფასოდ და უმანძილო გაზეთი, მიაჩნდა მასების განათლებისა და კომუნისტური აღზრდის მძლავრ საშუალებად.

ლენინის საქმის ერთგული კომუნისტური პარტია ყოველთვის დიდ მზრუნველობას იჩენდა რადიოტექნიკისა და რადიომაუწყებლობის სწრაფი განვითარებისათვის, ქალაქებისა და სოფლების რადიოფიცირებისათვის.

სახელოვან კომუნისტურ პარტიას, მშობლიური მეცნიერების განვითარების მაღალ დონეს უნდა გუმადლოდეთ იმას, რომ რადიომაუწყებლობის ქსელით დაფარულია ჩვენი ქვეყნის ქალაქები და სოფლები, რომ რადიო უადვილებს საბჭოთა ადამიანს შრომასა და დასვენებას, პოლიტიკური და მეცნიერული ცოდნის დაუფლებას, შორეულ კუთხეებშიც კი აწვდის ცნობებს ჩვენი თუ სხვა ქვეყნების ცხოვრებისა და საერთაშორისო მოვლენების შესახებ.

სახელოვან კომუნისტურ პარტიას და საბჭოთა მეცნიერებს უნდა ვუმადლოდეთ იმას, რომ დღეს კოსმოსური სივრციდან, სადაც დედამიწის ხელოვნური თანამგზავრი დაჰქრის, რადიოაპარატის მეშვეობით ფრიად მნიშვნელოვან ცნობებს ვიღებთ და რადიო გვეხმარება კოსმოსის ათვისებაში.

ათეულ ათასობით რადიოკვანძი, ათეულ მილიონობით რადიომიმღები და სატრანსლაციო წერტი, მილიონობით ტელევიზორი დგას საბჭოთა ხალხის სამსახურში. და როცა თვალს ვადევებთ რადიოტექნიკისა და რადიომაუწყებლობის განვითარების ისტორიას, გვაცებს, რა მოკლეა გასავლილი პერიოდი და რა დიდია ამ პერიოდში მიღწეული წარმატებები!

წელს ჩვენს ქვეყანაში რადიოს დღე აღინიშნება გრანდიოზული შვიდწლიანი გეგმის განხორციელებისათვის დაძაბული შემოქმედებითი შრომის ვითარებაში. ჩვენ დღესაც პარტიის XXI ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებით აღფრთოვანებული საბჭოთა ხალხი შევიდა კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში დ. სულ უფრო სწრაფად მიეახლოება სანუკვარი მიზნისაკენ. კომუნიზმის მშენებელ ხალხს აღფრთოვანებს და დიადი გეგმის განხორციელებაში ჯეროვან სამსახურს უწევს ჩვენი მშობლიური, საბჭოთა რადიო, რომელიც კაპიტალისტური ქვეყნების რადიოსაგან განსხვავებით მშრომელი მასების მსახურია, მართალი სიტყვით განამტკიცებს მშვიდობას და ხალხთა შორის მეგობრობას, უმღერის პატიოსან, კეთილსინდისიერ შრომასა და კომუნიზმის მშენებლობას.

რადიო არა მარტო სწავლასა, შრომასა და დასვენებაში გვეხმარება, იგი ხალხთა შორის კულტურული კავშირის განმტკიცების მძლავრი საშუალებაც არის. საბჭოთა ადამიანები დიდი ინტერესით ისმენენ გადმოცემებს ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკიდან, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკიდან, პოლონეთიდან, ჩეხოსლოვაკიიდან, უნგრეთიდან, რუმინეთიდან, ბულგარეთიდან, ალბანეთიდან და სხვა ქვეყნებიდან. ასევე ისმენენ სხვა ქვეყნების მშრომელები სპეციალურად მათთვის განკუთვნილ გადაცემებს ჩვენი ქვეყნიდან. ეს კი ხელს უწყობს ხალხთა შორის უფრო ერთგვაროვანი ცნობების გავრცელებას, მეგობრობის, მშვიდობის განმტკიცებას. მცირე მნიშვნელობა როდი აქვს იმას, რომ საბჭოთა კავშირის რადიოსადგურები გადაცემებს აწყობენ საბჭოთა კავშირის და სხვა ქვეყნების ხალხთა 89 ენაზე.

დიდი პერსპექტივებია დასახული რადიოს და ტელევიზიის განვითარების საქმეში მომდინარე შვიდწლედში. გათვალისწინებულია ამ პერიოდში დამთავრდეს საკოლმეურნეო სოფლების რადიოფიცირება, სატელევიზიო სადგურების რაოდენობა უნდა გადიდდეს 2,6-ჯერ.

რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის განვითარების საქმეში მნიშვნელოვანი წარმატებებია მოპოვებული ჩვენს რესპუბლიკაშიც. სულ უფრო იზრდება რადიოფიცირებული სოფლების რიცხვი, უმჯობესდება გადაცემების ხარისხი. მიუხედავად ამისა, ჯერ კიდევ სერიოზული ნაკლოვანებები გვაქვს ამ დარგში, მაღალმთიანი რაიონების მთელი რიგი სოფლები რადიოფიცირებული არ არის. რადიომშენებლები მოითხოვენ მოწინავეთა შრომის გამოცდილების უფრო სრულყოფილ პროპაგანდას, გადაცემების ხარისხის შემდგომ ამაღლებას.

რადიოს მუშაკთა საპატიო მოვალეობაა დაუცხრომლად იმუშაონ შვიდწლიანი გეგმით დასახული ამოცანების წარმატებით განხორციელებისათვის, რადიოქსელის შემდგომი გაფართოებისათვის, რადიოგადაცემებისა და ტელეგადაცემების კულტურის ამაღლებისათვის, მშრომელთა მზარდი მოთხოვნილებების უკეთ დაკმაყოფილებისათვის.

ნ. ს. ხრუშჩოვმა მიიღო

ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის ელჩი რ. დვორჟაკი

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ნ. ს. ხრუშჩოვმა 5 მაისს მიიღო ჩეხოსლოვაკიის რესპუბლიკის ელჩი სსრ კავშირში რ. დვორჟაკი და მეგობრული საუბარი ჰქონდა მასთან.

ინდოეთის ჯამუსა და ქაშმირის შტატის მეთაური კარან სინგჰი თბილისში

კარან სინგჰმა ვიზიტი გაუკეთა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარეს გ. დ. ჯავახიშვილს

6 მაისს სოჭიდან თბილისს ჩამოვიდა ინდოეთის ჯამუსა და ქაშმირის შტატის მეთაური იუვარაჯი კარან სინგჰი მეუღლითურთ.

ინდოეთის შტატის მეთაურთან ერთად ჩამოვიდა შტატის ეკონომიკისა და ფინანსების საკითხთა მდივანი პ. ნ. ჩაკო.

საბჭოთა კავშირში მოგზაურობისას სტუმრებს ახლავან ტაჯიკეთის სსრ კულტურის მინისტრი ალიყულ იმამოვი და სსრ კავშირის საგარეო საქმეთა სამინისტროს პასუხისმგებელი თანამშრომლები.

აეროდრომზე კაშმირის სახელმწიფო მოღვაწესა და მის თანმხლებ პირებს შეხვდნენ საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე და საგარეო საქმეთა მინისტრი მ. ც. კუხაჯა, თბილისის საქალაქო საბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ა. ე. მელაძე, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი ნ. ა. ჯავახიშვილი, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი ბ. ვ. ლორთქიფანიძე, ჟურნალისტები.

კარან სინგჰმა მეგობრულად ჩამოართვა ხელი შემხვდურებს და მადლობა გადაიხადა გულთბილი მიღებისათვის, ამასთან შენიშნა — რა საუცხოო მზიან ღღეს ჩამოვედით თქვენთან.

— ძლიერ მოხარული ვართ თქვენი ჩამობრძანებით, — უპასუხა მ. ი. კუხაჯამ.

აეროდრომიდან კარან სინგჰი მეუღლითურთ და მისი თანმხლები პირები გაემგზავრნენ მათთვის განკუთვნილ რეზიდენციაში. (საქდესი).

ჯ ა მ დ ი ა ნ ი ს ა ქ მ ე

აბაშა. (ტელეფონით). წელს ძველაბამელმა კოლმეურნეებმა უკეთესად მოუარეს ჩაის ბუჩქებს. ამის შედეგად ვეგეტაციაც კარგია. აქ ჩაის ფოთოლი საკრეფად რაიონში ყველაზე ადრე შემოვიდა. პირველ დღესვე კოლმეურნეები ორგანიზებულად გავიდნენ ხავერდოვან პლანტაციებში „მწვანე ოქროს“ საკრეფად. მკრეფავებმა ნათელა შეროზიამ და შურა კუპრავამ პირველ დღესვე 30-30 კილოგრამი ფოთოლი მოკრიფეს ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 10 კილოგრამისა. კოლმეურნეობაში მთლიანად უკვე მოკრეფილია 1.500 კილოგრამი ჩაის მაღალხარისხოვანი ფოთოლი.

სოფელ ნორიოს სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები კრეფის დაწყების პირველი დღიდანვე ყველაფერს აკეთებენ იმისათვის, რომ დილით ადრე მოკრეფილი ჩაის ნედლეული ფაბრიკას გადასამუშავებლად ჩაბარდეს იმავე დღის პირველ ნახევარში, ხოლო დღის მეორე ნახევარში მოკრეფილი ფოთოლი გადასამუშავებლად ფაბრიკამ მიიღოს იმავე დღეს.

დ ა ვ ა ლ ე ბ ა ს ო თ ხ მ ა გ ა დ ა ნ ა ღ დ ე ბ ე ნ

წყალტუბო. (საკ. კორ.). კოლმეურნეობებში უკვე მასობრივად ჩაღდება ჩაის ფოთლის კრეფა. ამ სამუშაოს შეუდგა თითხმეტი კოლმეურნეობა. სამ დღეში წყალტუბოელმა მეჩაიეებმა მოკრიფეს და სახელმწიფოს ჩააბარეს 15 ტონაზე მეტი ჩაის ნედლეული.

ჩაის კრეფაში დაწინაურდა სოფელ გუმბრის ი. ბ. სტალინის სახელობის კოლმეურნეობა. დიდ წარმატებებს აღწევენ კოლმეურნეები ნინო გურულიძე, ოლია უშვერიძე და გუგული შელაია. თითეული მათგანი დღეში 70 კილოგრამ ჩაის ნედლეულს კრეფს და დავალებას ოთხმაგად ანაღდებს.

ხ ო გ ი ს რ ა ი ო ნ ი ს ს ო ფ ლ ე ბ შ ი

ხოგი. (ტელეფონით). ირიყრაქებს თუ არა საკოლმეურნეო სოფლის შარაგზაზე ხვაური და ფუსფუსი იწყება. მთელი სოფელი იღვიძებს. გულხვიარული ხობელები საკოლმეურნეო მიხდვრებისაკენ მიიჩქარიან.

რაიონში უკვე დაიწყო ჩაის ფოთლის შერჩევით კრეფა. ამ სამუშაოს ყოველხრივ მომზადებული შეხვდა სოფელ ნოჯიხევის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობა. ამ კოლმეურნეობიდან ყოველდღიურად ხობის ჩაის ფაბრიკა გადასამუშავებლად ასეული კილოგრამობით ფოთლის ნედლეულს იღებს. მარტო გუშინ კოლმეურნეობაში მოიკრიფა 420 კილოგრამამდე ფოთოლი. კრეფაში დაწინაურდა ის ბრიგადა, რომელსაც გ. ჩიტაია ხელმძღვანელობს.

წელს ჩაის ფოთოლს კარგი პირი უჩანს სოფელ ძველი ხიბულის კოლმეურნეობაში. აქ უკვე მოკრიფეს 600 კილოგრამამდე მაღალხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი. სოციალისტურ შეჯიბრებაში დაწინაურდა შ. პიპია, ე. ჭანია და შ. ქავთარაძე. თვითეული მათგანი ფოთლის კრეფის ყოველდღიურ დავალებას 180-200 პროცენტით ასრულებს.

საქართველოს მეჩაიეებო! გახსოვდეთ, რომ თქვენ იკისრეთ:

◆ მიმდინარე წელს—შვიდწლედის პირველ წელს მოკრიფოთ 140 ათასი ტონა ხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი, ანუ გეგმის გადამეტებით 7 ათასი ტონა, ხოლო 1965 წელს — 200.000 ტონა.

◆ მიიღოთ ზომები ჩაის პლანტაციების წესრიგზე მოყვანისათვის, უახლოესი ორი წლის განმავლობაში მოსპოთ ჩაის პლანტაციების სიმეჩხრე, ამასთან ჩაის პლანტაციების რემონტისათვის გამოიყენოთ შეხავსებული ნერგები.

◆ კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებში მოაწყოთ თავშესაფარი ფარდულები, სასადილოები, საბავშვო ბაგები და ბაღები და უზრუნველყოთ მკრეფავები სპეცტანსაცმლით.

* * *

საქართველოს მეჩაიეებო, გახსოვდეთ, რომ გამარჯვება თავისით არ მოდის. არ დაიშუროთ ძალღონე ნაკისრ ვალდებულებათა სასახელოდ შესრულებისათვის.

ეს იქნება ღირსეული წვლილი დიადი შვიდწლედის წარმატებით განხორციელების საქმეში.

დიდება მას, ვინც თავისი თავდადებული შრომით სახელს უხვეჭს თავის მშობლიურ ქვეყანას!

მ ო კ რ ე ფ ი ლ ი ა ო რ ტ ო ნ ა ზ ე მ ე ტ ი

სამტრედია. (ტელეფონით). უკვე ხუთი დღეა სამტრედიის მთელ რიგ კოლმეურნეობებში შეუდგნენ ჩაის ფოთლის კრეფას. სოფელ ჯიხაიშის ნინოშვილის სახელობის კოლმეურნეობაში მოკრეფილია 700 კილოგრამი ჩაის ნედლეული. ამ კოლმეურნეობის მეჩაიე შ. კაკაბაძე დღეში 10-15 კილოგრამს კრეფს.

ამავე სოფლის კოლმეურნეობა „შრომაში“ ორ დღეში მოკრიფეს 171 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი, ი. ბ. სტალინის სახელობის კოლმეურნეობაში — 318 კილოგრამი, კოლმეურნეობა „წითელ ოქტომბერში“ — 700 კილოგრამი. ამ კოლმეურნეობაში დაწინაურდა ციალა დადუნაშვილი. იგი ყოველდღიურ დავალებას 140-150 პროცენტით ასრულებს.

სამტრედიელმა მეჩაიეებმა დღემდე 2.000 კილოგრამზე მეტი ხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი მოკრიფეს.

იცნობდეთ, ესენი ჩაის კრეფის გუშინდელი დღის გმირები არიან

ზ უ გ დ ი დ ი

მარო მაკარიძის რგოლის წევრები შეუფერხებლად კრეფენ ჩაის ფოთოლს სოფელ კორცხელის კოლმეურნეობაში. გუშინ ამ რგოლმა მოკრიფა 250 კილოგრამი ჩაის მაღალხარისხოვანი ფოთოლი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 200 კილოგრამისა.

ზოთა გელენავა ინვირის ჩაის საბჭოთა მეურნეობაში კომუნისტური შრომის ბრიგადას ხელმძღვანელობს. მან გუშინ ფოთლის ნედლეულის კრეფის დღიური ნორმა ორმაგად შეასრულა. მოკრიფა 350 კილოგრამი ჩაი.

ნაკო თოდუა ამავე მეურნეობაში ბრიგადის ხელმძღვანელია. ამ ბრიგადამ ერთ დღეს მოკრიფა 300 კილოგრამი ჩაი ნაცვლად 250 კილოგრამისა.

გული ნარსია სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატია. იგი მუშაობს სოფელ ჰაქვინჯის კოლმეურნეობაში. ამხ. ნარსიამ გუშინ მოკრიფა 26 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი და ამით დღიურ გეგმას 16 კილოგრამით გადააჭარბა.

მ ა ხ ა რ ა ძ ე

ვალერიან კილაძე სოფელ თბილაურის გენიჩესკის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადის ხელმძღვანელია. ამ ბრიგადამ გუშინ მოკრიფა 300 კილოგრამი ჩაი ნაცვლად 200 კილოგრამისა.

მარინე კილაძე ამავე კოლმეურნეობის წევრია. მან ერთ დღეს მოკრიფა 30 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 15 კილოგრამისა.

მარგარიტა ლეჟავამ, რომელიც ამავე კოლმეურნეობაში მუშაობს, მოკრიფა 32 კილოგრამი ჩაის ნედლეული და ამით დღიურ ნორმას 17 კილოგრამით გადააჭარბა.

ნორა კილაძემ ამავე კოლმეურნეობაში მოკრიფა 30 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი და დღიური ნორმა ორმაგად შეასრულა.

წ ა ლ ე ნ ჯ ი ხ ა

ნათელა ჭარდავამ მთელი დღე ჩაის პლანტაციებში ტრიალებს და უდანაკარგოდ აღებს ჩაის მოსავალს. მან სოფელ ორჯონიკიძის კოლმეურნეობაში 6 მაისს მოკრიფა 27 კილოგრამი ფოთოლი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 10 კილოგრამისა.

თამარ ჭანტურიამ ამავე კოლმეურნეობაში ერთ დღეს მოკრიფა 25 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი და ამით კრეფის ნორმას 15 კილოგრამით გადააჭარბა.

ნათელა მანია გარიყრაჟიდან გვიან საღამომდე მუშაობს ჩაის პლანტაციაში. მან სოფელ ორჯონიკიძის კოლმეურნეობაში ერთ დღეს მოკრიფა 24 კილოგრამი ჩაის ნედლეული ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 10 კილოგრამისა.

გ ა ლ ი

ტატიანა გოგოხიამ სოფელ მზიურის კოლმეურნეობაში მოკრიფა 29 კილოგრამი ჩაის ფოთოლი და ამით ჩაის კრეფის დღიური გეგმა 280 პროცენტით გაანაღდა.

ჩაის მწვანე ფოთლის კრეფა ბათუმის რაიონის სოფელ მეჯინისწყლის კოლმეურნეობაში. წინა პლანზეა არტელის მოწინავე მკრეფავი ჟუჟუნა გორგაძე, რომელმაც ვალდებულება იკისრა წელს სახელმწიფოს ჩააბაროს 2 ათასი კილოგრამი ხარისხოვანი ჩაის ფოთოლი. ფოტო ნ. ანანტახიევისა. (საქდესის ფოტოკორონიკა).

დედაქალაქის პრესის მუშაკთა კრება

დიდი და საპატიო ამოცანები დგას საბჭოთა პრესის წინაშე, რომელიც კომუნისტურმა პარტიამ გამოზარდა. მთავარ ამოცანად პრესის მუშაკებს ახლა მიაჩნიათ დარაზმონ მასები საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა, შვიდწლიანი გეგმის გრანდიოზულ დავალებათა წარმატებით განხორციელებისათვის.

5 მაისს კავშირების სახლის სვეტებიან დარბაზში გაიმართა მოსკოვის ჟურნალ-გაზეთების, გამომცემლობების, პოლიგრაფიული საწარმოების მუშაკებისა და მუშკორთა აქტივის კრება. კრება გახსნა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის პირველმა მდივანმა ვ. ი. უსტინოვმა. მოხსენება პრესის დღის შესახებ გააკეთა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გამგის მოადგილემ ა. ვ. რომანოვმა.

სვეტებიან დარბაზში იყვნენ მოძმე კომუნისტური და მუშათა პარტიების გაზეთების კორესპონდენტები.

კრების მონაწილეებმა მიიღეს მისალმებელი წერილი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისადმი.

კრების სახელზე პრაღიდან მოვიდა ჟურნალისტთა საერთაშორისო ორგანიზაციის მისასალმებელი დეპეშა.

* * *

პრესის დღისადმი მიძღვნილი საზეიმო კრებები გაიმართა აგრეთვე კიევში, ბაქოში, თბილისში, ტაშკენტში, ფრუნზეში, სტალინაბადში, ვილნიუსში, არხანგელსკში, ბრიანსკში, უფასა და სხვა ქალაქებში. (საკდესი).

სამშობლოს — მეტი და მაღალხარისხოვანი ჩაი

ჩაის მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკური თათბირი

სოხუმი. (ტელეფონით „კომუნისტის“ სპეც. კორ.). საქართველოს სსრ სახალხო მეურნეობის საბჭომ და კავების მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკურმა კომიტეტმა 6 მაისს მოიწვიეს ჩაის მრეწველობის მუშაკთა რესპუბლიკური თათბირი. თათბირის მუშაობაში მონაწილეობა მიიღეს საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის, სახალხო მეურნეობის საბჭოს, კავების მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის, ტრესტ „საქართველოს ჩაის“, სოფლის მეურნეობის სამინისტროს პასუხისმგებელმა მუშაკებმა, თათბირზე შეიკრიბნენ საქართველოს ჩაის მრეწველობის, მეჩაიეობის რაიონების პარტიული, საბჭოთა და სოფლის მეურნეობის მუშაკები, სამეცნიერო-საკვლევი და საკონსტრუქტორო ორგანიზაციების წარმომადგენლები, გამომგონებლები და ნოვატორები.

თათბირი შესავალი სიტყვით გახსნა საქართველოს სსრ სახალხო მეურნეობის საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ი. ჩოგოვაძემ.

თათბირმა განიხილა ორი საკითხი: „საქართველოს ჩაის მრეწველობის მუშაობის 1958 წლის შედეგები და 1959 წლის ამოცანები“ და „ჩაის მრეწველობის საწარმოთა კოლექტივების მიერ 1958 წელს ნაკისრ სოციალისტურ ვალდებულებათა შესრულების შედეგებისა და 1959 წლის სოციალისტური შეჯიბრების გაწვლის შესახებ“.

პირველ საკითხზე მოხსენება გააკეთა ტრესტ „საქართველოს ჩაის“ მმართველმა ამხ. ა. ხუროძემ.

გაიმართა კამათი. სიტყვებით გამოვიდნენ ქობულეთის ჩაის ფაბრიკის დირექტორი ლ. გოგუა, ჯურიანთას ჩაის ფაბრიკის დირექტორი ვ. ტაკიძე, ლანჩხუთის ჩაის ფაბრიკის დირექტორი ო. აბესაძე, ჩაის მრეწველობის ანასეულის სრულიად საკავშირო სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტის დირექტორი დ. ფანცხავა, კავებისა და მსუბუქი მრეწველობის საწარმოო პროცესების ავტომატიზაციის ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე ო. აშჩიანი, ინჟინერ-ტექნოლოგი შ. მარდალეიშვილი, სოფლის მეურნეობის მინისტრის მოადგილე მ. დოლაბერიძე, საქართველოს სუბტროპიკული ინსტიტუტის დირექტორის მოადგილე შ. კერესელიძე და სხვები, სულ 14 კაცი.

თათბირზე ვრცელი სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ამხ. გ. ქადაგიძემ.

დღის წესრიგის მეორე საკითხზე მოხსენება გააკეთა კავების მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის მდივანმა ამხ. ე. აფაქიძემ.

ამხ. აფაქიძემ ტრესტ „საქართველოს ჩაისა“ და კავების მრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკური კომიტეტის გარდამავალი წითელი დროშები გადასცა გურიანთის ჩაის ფაბრიკის კოლექტივს 1958 წელს სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამარჯვებისათვის და ჩაქვის ჩაის ფაბრიკის კოლექტივს — 1959 წლის პირველ კვარტალში საუკეთესო შედეგებისათვის.

თათბირის სრული ანგარიში გაზეთის უახლოეს ნომერში გამოქვეყნდება.

შემოქმედებითი მარქსიზმის ძვირფასი განძი

ვ. ი. ლენინის გენიალური ნაშრომის „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმის“ გამოქვეყნების 50 წლისთავისათვის

მაისში სრულდება 50 წელი ვ. ი. ლენინის წიგნის — „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმის“ გამოქვეყნების დღიდან. ამ დიდმნიშვნელოვან მოვლენას ფართოდ აღნიშნავს საბჭოთა საზოგადოებრიობა. ეწყობა ლექციები, სემინარები, თეორიული კონფერენციები, მიძღვნილი დიდი ლენინის ამ ნაშრომისადმი.

„კომუნისტის“ რედაქცია დღიდან იწყებს მასალების ბეჭდვას ნაშრომის „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმის“ 50 წლისთავის აღსანიშნავად.

დიდი ლენინის გენიალური ნაშრომი „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი“ ეკუთვნის იმ წიგნთა რიცხვს, რომლებიც არასოდეს არ კარგავენ თავიანთ ცხოველმყოფელობას, გზას უნათებენ მომავალ თაობებს და ამარაგებენ მათ კაცობრიობის ბედნიერი მომავლისათვის — კომუნიზმისათვის საბრძოლველად.

მარქსისა და ენგელსის შემდგომი ეპოქის საზოგადოებრივი ცხოვრების ღრმა მეცნიერული ანალიზი, ბუნებათმეცნიერების უახლეს აღმოჩენათა განზოგადება, მარქსიზმის იდეური მტრების განადგურება, ახალი ტიპის მარქსისტული პარტიის თეორიული საფუძვლების — დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმის შემდგომი განვითარება — ასეთია ის ამოცანები, რომლებიც ასე ბრწყინვალედ გადაწყვიტა ლენინმა თავის უკვდავ შრომაში.

„მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი“ გამოქვეყნდა რუსეთის პირველი რევოლუციის დამარცხების შემდეგ, როდესაც კონტრრევოლუციური ძალები რეპრესიებითა და ტერორით ანადგურებდნენ მუშათა კლასს, მის ორგანიზაციებს.

მარქსიზმის ძლევამოსილ ფილოსოფიურ მოძღვრებას იდეურად გაკოტრებული ბურჟუაზია ვერაფერს „ახალს“ ვერ უპირისპირებს და იძულებულია დაბრუნდეს „უკან კანტისაკენ“, ხოლო კანტიდან, იუმის გზით, ბერკლისაკენ წავიდეს. ყოველი რეაქციული ბურჟუაზიული ფილოსოფიური „სკოლა“, მცირე თუ დიდი, აგნოსტიციზმისა და სუბიექტური იდეალიზმის გზით მიემართება, მაგრამ ალარ ეწევა იდეალიზმის აშკარა პროპაგანდას, როგორც ადრე, ცდილობს შენიღბული სახით გამოვიდეს, კერძოდ, მოხსნას ფილოსოფიის ძირითადი საკითხი — ყოფიერებისა და ცნობიერების ურთიერთდამოკიდებულების პრობლემა, „მეტაფიზიკად“ გამოაცხადოს იგი, უარყოს ფილოსოფიურ მიმდინარეობათა დაყოფა მატერიალიზმად და იდეალიზმად, დადგეს მათზე „მაღლა“ და ფილოსოფია შემოიფარგლოს მხოლოდ ერთადერთი ფილოსოფიურად მოაზროვნე ინდივიდი არსებობს“.

ემპირიოკრიტიციზმის წინააღმდეგ ბრძოლა ლენინს მიაჩნდა არა გზასაცდენილი მოაზროვნეების ჯგუფის წინააღმდეგ თეორიულ ბრძოლად, არამედ მუშათა კლასის სასიცოცხლო ინტერესების გამომხატველი რევოლუციური პარტიის პოლიტიკური ხაზისათვის ბრძოლად. „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი“ თეორიისა და პრაქტიკის, ფილოსოფიისა და პოლიტიკის შინაგანი კავშირის დასაბუთების კლასიკური ნიმუშია.

ვ. ი. ლენინმა არა მარტო დაიცვა დიალექტიკური მატერიალიზმი, არამედ შემოქმედებითად გაავითარა იგი ახალი ისტორიული პირობების შესაბამისად. „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი“ მარქსისტული ფილოსოფიის განვითარების ახალი ეტაპია.

ყველაზე უფრო მკაფიოდ ეს მარქსისტული შემეცნების თეორიის განვითარებით გამოიხატა და ამიტომ სავსებით სამართლიანია იწოდება იგი ასახვის ლენინურ თეორიად.

ბურჟუაზიული ფილოსოფიის სპეციალისტებმა გნოსეოლოგიის საკითხებზე ერთი მხრივ და ბუნებათმეცნიერების უახლესი აღმოჩენების განზოგადების აუცილებლობამ მეორე მხრივ წინა პლანზე მარქსისტული შემეცნების თეორიის საკითხების დეტალური დამუშავების პრობლემა დააყენა.

განიხილავს რა ენგელსის მაგალითს ალიზარინის აღმოჩენის შესახებ, ლენინი აკეთებს სამ განსეოლოგიურ დასკვნას:

„1. საგნები არსებობენ ჩვენი ცნობიერების, ჩვენი შეგრძნების დამოუკიდებლად, ჩვენს გარეშე...“

„2. სრულიად არავითარი პრინციპული განსხვავება არ არსებობს... საგანსა თავისთავად და მოვლენას შორის. განსხვავება არის მხოლოდ იმას შორის, რაც შეცნობილია, და იმასა, რაც ჯერ კიდევ შეცნობილი არ არის...“

„3. შემეცნების თეორიაში, ისევე როგორც მეცნიერების ყველა სხვა დარგში, დიალექტიკურად უნდა ვიმსჯელოთ, ე. ი. ჩვენი ცოდნა მზამზარეულად და უცვლელად როდი უნდა ვიგულისხმოთ, არამედ უნდა გავარკვიოთ, როგორ იბადება **უცოდინარობისაგან ცოდნა**, როგორ ხდება არასრული და არაზუსტი ცოდნა უფრო სრული და უფრო ზუსტი“.

ეს დასკვნები ლენინმა დაუპირისპირა როგორც იდეალისტურ და აგნოსტიკურ თეორიებს, ისე მეტაფიზიკურ მატერიალიზმს, რომელიც თუმცა სამყაროს შეცნობადობის თვალსაზრისზე დგას, მაგრამ ვერ ხსნის შემეცნების დიალექტიკას.

ლენინი ხაზს უსვამს იმას, რომ შემეცნების პროცესი არსების წვდომის პროცესია, საგანთა განვითარების დიალექტიკას ასახავს, თვითონ არის დიალექტიკური პროცესი. ამიტომ ახორციელებს დიალექტიკური კანონები და ობიექტური სინამდვილის კანონები ერგვეობრივი არიან. ამ საფუძველზე ლენინმა წამოაყენა დებულება დიალექტიკის როგორც ლოგიკის და შემეცნების თეორიის ერთიანობის შესახებ.

ლენინმა მოგვცა ცნობიერებისა და ობიექტური სინამდვილის დიალექტიკური კავშირის ღრმა მეცნიერული ანალიზი; მან დაასაბუთა დებულება, რომ რამდენადაც შემეცნების პროცესში ობიექტურ კანონზომიერებათა შემეცნება ხდება, ცნობიერების შინაარსი და გარესამყაროს განვითარების კანონები ერთმანეთს ემთხვევიან, ხოლო რადგან ცნობიერება იდეალურია, ობიექტური სინამდვილისაგან განსხვავებული, მისდამი დაპირისპირებული, მას თავისი სპეციფიკური კანონები აქვს.

განიხილავდა რა შემეცნებას, როგორც ისტორიულ პროცესს, ლენინმა დაასაბუთა, რომ არსებობენ ერგვეობრივი ცნობიერების ფაქტად გადაქცევას, სინამდვილის ასახვის თავისებურ ფორმას, წარმოშობილს ორგანული მატერიის განვითარების გარკვეულ საფეხურზე. ასახვის ფორმათა ისტორიულ რიგში შეგრძნებას თავისი ადგილი უჭირავს. იგი არ არის ასახვის არც პირველი და არც უკანასკნელი ფორმა. ლენინის თქმით, თავისებური თავისებრივად განსხვავებული ასახვა გვაქვს არაორგანულ სამყაროშიც, რადგან ასახვის უნარი საფუძვლად უდევს მატერიას და მისი განვითარების სხვადასხვა საფეხურზე სხვადასხვა თავისებრივ გარკვეულობას იძენს.

ლენინმა ამომწურავი პასუხი გასცა შემეცნების პროცესში აზროვნების როლის საკითხს. მან ცხადყო მისი გრძნობადი შემეცნებისაგან განსხვავება, აჩვენა, რომ აზროვნების შინაარსი სინამდვილის კანონებია, რომ ცნებათა კავშირი მოვლენათა კავშირის ასახვაა.

ლენინმა ახალ საფეხურზე აიყვანა მარქსისტული მოძღვრება ჭეშმარიტების შესახებ, მოგვცა ჭეშმარიტების ზუსტი და ამომწურავი განსაზღვრება. ჭეშმარიტება, ლენინის განსაზღვრებით, არის ცნობიერების ისეთი შინაარსი, რომელიც დამოუკიდებელია ადამიანისაგან, კაცობრიობისაგან. ჭეშმარიტების ობიექტურობა არ ნიშნავს მის ობიექტურად არსებობას: ჭეშმარიტება ობიექტური კანონზომიერებათა ამსახველი აზრია, იგი ცნობიერებაშია, რადგან მცდარობა და ჭეშმარიტება აზრებს ახასიათებთ და არა საგნებს.

დიალექტიკის გამოყენების ბრწყინვალე ნიმუშია ლენინის მიერ აბსოლუტური და შეფარდებითი ჭეშმარიტების ურთიერთდამოკიდებულების საკითხის გადაწყვეტა. ლენინი შენიშნავს, რომ საკითხი, შეიძლება თუ არა ადამიანის ცნობიერებაში გამოიხატოს ჭეშმარიტება ერთბაშად, მთლიანად, არის აბსოლუტური და შეფარდებითი ჭეშმარიტების ურთიერთობის საკითხი. ყოველი ჭეშმარიტება აბსოლუტურიც არის და შეფარდებითიც, რადგან სინამდვილის სურათი თანდათან ზუსტდება, უახლოვდება ორიგინალს, მაგრამ ვერასოდეს ვერ ამოწურავს მას. ეს პროცესი დაუბოლოებელი პროცესია, რომელიც ადამიანის წარმოებითი საქმიანობის დაბოლოებულ, ისტორიულად განსაზღვრულ საფეხურებში ვლინდება.

ლენინმა დაასაბუთა, რომ პრაქტიკა არის შემეცნების პროცესის საფუძველი, მისი წყარო და ჭეშმარიტების კრიტერიუმი, რომ ადამიანი მხოლოდ მოქმედებაში, მხოლოდ პრაქტიკის საფუძველზე შეიცნობს სინამდვილეს.

დაუფასებელია ის დიდი როლი, რაც „მატერიალიზმმა და ემპირიოკრიტიციზმმა“ შეასრულა ბუნებათმეცნიერების უახლესი აღმოჩენების მატერიალისტურ ინტერპრეტაციაში. XIX საუკუნის დასასრულისა და XX საუკუნის უდიდესმა აღმოჩენებმა ძირეულად შეცვალეს კლასიკური ფიზიკის შეხედულებები მატერიის აღნაგობის შესახებ. ახალი, ექსპერიმენტულად დასაბუთებული ფაქტები დაუპირისპირდნენ ძველ თეორიებს. აუცილებელი გახდა საყოველთაოდ მიღებული ცნებებისა და კატეგორიების შეცვლა. ფიზიკის წინსვლამ, ელექტრონებისა და რადიოაქტიურობის აღმოჩენამ გამოიწვია „უახლესი რევოლუცია ბუნებათმეცნიერებაში“.

„თანამედროვე ფიზიკის კრიზისის დედაარსი მდგომარეობს ძველი კანონების და ძირითადი პრინციპების მსხვრევაში, ცნობიერების გარეშე არსებული ობიექტური რეალობის უკუგდებაში, ე. ი. მატერიალიზმის შეცვლაში იდეალიზმით და აგნოსტიციზმით. „მატერია გაქრა“ — ასე შეიძლება გამოვხატოთ ის ძირითადი და მრავალი კერძო საკითხის მიმართ ტიპიური სიძნელე, რომელმაც ეს კრიზისი შექმნა“.

ფიზიკური მოვლენების მათემატიკური განტოლებებით შეცვლა და უკიდურესი რელატივიზმი — ასეთი იყო ფიზიკის განვითარების შედეგებიდან გაკეთებული იდეალისტური დასკვნები. „ფიზიკური“ იდეალიზმი უარყოფდა ობიექტურ რეალობას, ჭეშმარიტების, ცოდნის შესაძლებლობას.

ლენინმა დიალექტიკის ბრწყინვალედ მომარჯვებით ახსნა ფიზიკის კრიზისის მიზეზები და დასაბუთა ჩიხიდან მისი გამოსვლის გზა, რომელიც მდგომარეობდა ფიზიკის მონაპოვრის განზოგადებაში დიალექტიკურ - მატერიალისტური პოზიციებიდან. ლენინმა დაასაბუთა, რომ ახალი ფიზიკა არა სპობს ძველს, არამედ აზუსტებს მას, ჩარჩოებში მოაქცევს იმას, რასაც წინათ აბსოლუტურობის პრეტენზია ჰქონდა, რომ ქრება არა მატერია, რომელიც მარადიულია და ობიექტურად არსებობს, არამედ ის საზღვარი, რომელსაც მეცნიერება აღწევდა.

XIX საუკუნის დასასრულისა და XX საუკუნის დასაწყისის ბუნებათმეცნიერული აღმოჩენების განზოგადებას უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა არა მარტო ბუნებათმეცნიერებისათვის, არამედ თვით მარქსისტული ფილოსოფიისთვისაც, დიალექტიკური მატერიალიზმისთვისაც, რომელიც იღებს ახალ ფორმას ყოველი ახალი დიდი აღმოჩენის შემდეგ. ბუნებათმეცნიერების შემდგომმა განვითარებამ ბრწყინვალედ დაადასტურა ლენინის გენიალური მეცნიერული წინასწარმეტყველება.

მახისტებმა თავიანთი სუბიექტურ-იდეალისტური თვალსაზრისი გაავრცელეს საზოგადოებრივ მოვლენებზეც, დაუპირისპირეს იგი მეცნიერული აზრის უდიდეს მონაპოვარს — ისტორიულ მატერიალიზმს. მის ძირითად დებულებებს საზოგადოებრივი ყოფიერების არსის, საზოგადოებრივი ცნობიერებისადმი მისი დამოკიდებულების და სხვ. შესახებ.

ლენინმა მკაცრად გააკრიტიკა რუსი მახისტი ბოგდანოვი, რომელიც აიგივებდა საზოგადოებრივ ცნობიერებასა და ყოფიერებას, ადამიანთა ურთიერთობის საფუძველად აცხადებდა არსებობისათვის ბრძოლას და ამ ურთიერთობას თვლიდა არა ადამიანთა ნებისყოფისაგან დამოუკიდებლად, არამედ სავსებით შეგნებულად, ცნობიერად. ლენინმა ნიღაბი ახადა ემპირიოკრიტიკოსთა ანტიმარქსისტულ, რევიზიონისტულ შეხედულებებს, მიმართულს მუშათა კლასის, მისი პარტიის პოლიტიკური ხაზის, რევოლუციური მარქსისტული სტრატეგიისა და ტაქტიკის წინააღმდეგ.

„მატერიალიზმისა და ემპირიოკრიტიციზმის“ გამოქვეყნებიდან გასული 50 წელი სავსეა უდიდესი ცვლილებებით საზოგადოებრივ ცხოვრებასა და მეცნიერებაში: შეიქმნა პირველი სოციალისტური სახელმწიფო — საბჭოთა კავშირი, წარმოიშვნენ სახალხო დემოკრატიის ქვეყნები, სოციალიზმი გადაიქცა მსოფლიო სისტემად, ჩვენს ქვეყანაში დაიწყო კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდი, ბუნებათმეცნიერების განვითარებამ შექმნა ახალი ერა კაცობრიობის ისტორიაში — დედამიწის ხელოვნური თანამგზავრები, კოსმოსური სივრცის დაპყრობის რეალური შესაძლებლობანი.

ყველაფერს ამას კაცობრიობა უნდა უმადლოდეს მუშათა კლასის დიდ ბელადს ვ. ი. ლენინს, რომელმაც მარქსიზმის სიწმინდისათვის შეურიგებელ ბრძოლაში განავითარა, ახალ საფეხურზე აიყვანა დიალექტიკური და ისტორიული მატერიალიზმი—მარქსისტული პარტიების პოლიტიკის მეცნიერული საფუძვლები.

„მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმი“ ძვირფასი შენაძენია მარქსიზმ-ლენინიზმის საგანძურში. მასზე აღიზარდნენ და აღიზრდებიან თაობები, რომლებმაც მთელ მსოფლიოში კომუნიზმის მშენებლობის დიადი ამოცანები უნდა გადაწყვიტონ.

შ. გაგილაია.

შვიდწლედის ფონდში

ათეული ათასეული

ჰიათურა. (საკ. კორ.). მ. ბ. კალინინის სახელობის მაღაროს კოლექტივი თავდადებულად შრომობს მადნის თვითღირებულების შემცირებისა და შვიდწლედის ფონდში ახალი ათეულ ათასობით მანეთის შეტანისათვის.

შეკამეს პირველი ქვარტალის შეთვლები. მაღაროს კოლექტივმა სოფლებისა-სა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო თვითღირებულების შემცირებით დაზოგა 84.000 მანეთი, ხოლო ხელფასის ფონდში—15.800 მანეთი. ამრიგად, კალინინელებმა შვიდწლედის ფონდში 99.800 მანეთი შეიტანეს. მომჭირნეობისათვის ბრძოლაში წინ მიდიან პირველი. მეოთხე და მეხუთე უბნების კოლექტივები, რომლებისა ამხ. ა. ფერაძე, ვ. სრკინჩელაშვილი და ვ. მასხარაშვილი ხელმძღვანელობენ. მათ ორი-სამი მანეთით შეამცირეს ტონა მადნის თვითღირებულება. ამის შედეგად პირველი უბნის კოლექტივმა შვიდწლედის ფონდში შეიტანა 17.133 მანეთი, მეოთხე უბნის კოლექტივმა — 16.790 მანეთი, ხოლო მეხუთე უბნისამ — 30.631 მანეთი.

მაღაროს კოლექტივი სულ უფრო აძლიერებს მუშაობას, იბრძვის შვიდწლედის ფონდში ახალი ათეულ ათასობით მანეთის შეტანისათვის.

მძიმეწონოსნები — შვიდწლედს

ზესტაფონის სალოკომოტივო დეპოს კოლექტივმა მტკიცედ დაიჭირა მხარი ჭიათურელ ავტომობილმშენებელთა პატრიოტულ მოძრაობას შვიდწლედის რესპუბლიკური ფონდის შექმნისათვის. ზესტაფონელმა მებრძოლებმა ლოკომოტივების სადღეღამისო გარბენა საათში 3.9 კილომეტრით გაზარდეს და გეგმის გადამეტებით 415 ათას ტონაზე მეტი სახალხო-სამეურნეო ტვირთი გადაბიდეს. მარტო სამ თვეში მათ შვიდწლედის რესპუბლიკურ ფონდში 87.800 მანეთი შეიტანეს.

მძიმე წონის მატარებლების ტარების ოსტატები გ. არაბიძე, გ. თუთბერიძე, ი. უგრელიძე და ვ. ჰულუხაძე მტკიცე სიტყვას იძლევიან, რომ კიდევ მრავალ ათას მანეთს შემატებენ შვიდწლედის რესპუბლიკურ ფონდს.

ო. ნიჟარაძე,
გაზეთ „ლენინელის“ რედაქტორის მოადგილე.

მეშახტეთა სიტყვა მტკიცეა

ტყიბული. (საკ. კორ.). კომუნისტური შრომის ბრიგადა, რომელსაც ნოვატორი მეშახტე საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი შ. კუბლაშვილი ხელმძღვანელობს, წარმატებით ასრულებს ნაკისრ ვალდებულებებს, ბრიგადის თვითეული წევრი ნორმის გადამეტებით საშუალოდ ცვლაში 4,7 ტონა ქვანახშირს იღებს, ვალდებულება კი მხოლოდ 2,5 ტონა ზეგეგმითი ქვანახშირის ამოღებას ითვალისწინებს. ბრიგადამ თებერვალს 60 პროცენტით აამაღლა შრომის ნაყოფიერება და შვიდწლედის რესპუბლიკური ფონდში 19.500 მანეთი გადარიცხა.

ჰიათურის მარგანეცის ტრესტის კალინინის სახელობის მაღაროს კოლექტივმა შვიდწლედის ფონდში 99.800 მანეთი შეიტანა.

ჭოთა კუბლაშვილის კომუნისტური შრომის ბრიგადამ შვიდწლედის რესპუბლიკურ ფონდს 19.500 მანეთი შემატა.

ჭუთაისის ტყავ-ფეხსაცმლის კომბინატის პირველ ქვარტალში ნაკისრი 600 ათასი მანეთიდან უკვე შეიტანეს 250 ათასი მანეთი.

ზესტაფონელმა მძიმეწონოსნებმა შვიდწლედის ფონდში 87.800 მანეთი შეიტანეს.

ლაშქრობის მოწინავე ხაზზე

ავტომობილმშენებელთა პატრიოტული მოწოდების პასუხად ჭუთაისის ტყავ-ფეხსაცმლის კომბინატის კოლექტივმა გადაწყვიტა 1959 წლის შვიდწლედის ფონდში შეიტანოს 600 ათასი მანეთი, თვითეულ მოშუშავეზე მიაღწიოს ხულ ცოტა 1.200 მანეთ ზეგეგმით ეკონომიას, დაზოგილი ნედლეულისა და დამხმარე მასალებისაგან დამატებით გამოუშვას 8 ათასი წყვილი ფეხსაცმელი.

განვლილ თვეებში მუშაობის შედეგები მოწმობენ, რომ მეფეხსაცმელეები მტკიცედ დადგნენ ეკონომიისათვის ლაშქრობის მოწინავე ხაზზე. მათ გადამეტებით შეასრულეს კვარტალის დავალება და 800 ათასი მანეთის ზეგეგმითი პროდუქცია გამოუშვეს. ხასიათდება აღინიშნოს, რომ მთელი წლისათვის ნაკისრი 600 ათასი მანეთის ანგარიშში მარტო სამ თვეში შვიდწლედის რესპუბლიკურ ფონდში შეტანილია 250 ათასი მანეთი, ხოლო დაზოგილი ნედლეულით გამოშვებულია დამატებითი ზეგეგმითი პროდუქცია — 2.800 წყვილი ფეხსაცმელი.

ამთქრადა ეკონომიისა და უკარათიანობის მდიდარი შენაგანი რეზერვები. პირველ კვარტალში გაწეულია 37.900 დეციმეტრი რბილი ტყავისა და 16.500 დეციმეტრი მაგარი ტყავის ეკონომია, დაზოგილია 21.000 კილოვატ-საათი ელენერგიისა. კომბინატის მუშაკთა ინიციატივით აღვისებულია და წელს საწარმოში დაინერგა მამაკაცისა და ვაუის ფეხსაცმლის კერვის ახალი რაციონალური მეთოდი — ნაწიბურის გაუხსნელად ძირის ერთდროულად მიკერება, რაც წლიურად 50 ათას მანეთ ეკონომიას იძლევა.

განსაკუთრებით საგულისხმოა, რომ პირველი ხარისხის პროდუქციის გამოშვების 0,8 პროცენტით გადიდებამ მარტო პირველ კვარტალში ხელმწიფოს 106.700 მანეთი დაუზოგა.

ეკონომიისათვის ლაშქრობაში წესანაშესაო წარმატებებს აღწევენ საძირისა და საბირის ამჭრელ საამქროთა მუშები კ. უურაშვილი, ხ. ბირკაძე, გ. ციბაძე, მ. ჭიკვილეშვილი, ნ. გოროგაძე, ზ. ჯულუხაძე, ს. კუბლაშვილი და სხვები. საძირის ამჭრელმა კ. უურაშვილმა განვლილ სამ თვეში 5.627 დეციმეტრი მაგარი ტყავის ნაზოგი, მისი ეკონომიის ხარჯად ანგარიშზე მოღის 6.500 მანეთი. საძირის ამჭრელმა თ. ბირკაძემ უკვე მიაღწია 4.800 მანეთ ზეგეგმით ეკონომიას, ხოლო საბირის ამჭრელმა გ. გოროგაძემ — 1.067 მანეთის ეკონომიას.

მუშაობისელი მეფეხსაცმელეები პრაქტიკულად ახორციელებენ შვიდწლედის ფონდის შესაქმნელად ნაკისრ ვალდებულებებს.

შ. ჯაბავხაძე,
„კომუნისტის“ საკ. კორესპონდენტი.

ჭუთაისის ორჯონიკიძის სახელობის საავტომობილო ქარხანაში ერთ-ერთი მოწინავეა ახალგაზრდა მღვარავი ბ. ლაკლაკაშვილი, რომელიც წარმატებით იბრძვის შვიდწლედის ფონდის გასადიდებლად. იგი მუშაობისთან ერთად სწავლობს ავტომექანიკური ტექნიკუმის მეორეს კურსზე. **სურათზე:** ბ. ლაკლაკაშვილი მუშაობის დროს.

ფოტო თ. არჩვაძისა. (საქრესის ფოტოქრონიკა).

მაისიდან მაისამდე

თუ გადავხედავთ ცალკეულ კოლმეურნეობათა მუშაობის შედეგებს, ძნიშვნელოვანი წინსვლა მოხდა ამ ერთი წლის განმავლობაში. ციხისუღლრის მარჯვის სახელობის კოლმეურნეობამ სა შუალოდ ჰექტარზე 45,3 ცენტნერი სიმინდი მიიღო, გუგმა კი 20 ცენტნერს ითვალისწინებდა. მერგოლურმა ჯ. ფანცულაიამ საშუალოდ ჰექტარზე უზრუნველყო 63,7 ცენტნერი სიმინდის მოსავლიანობა. რაიონის კოლმეურნეობათა შემოსავლის ძირითადი წყარო ვენახია. ვაზენ მევენახეთა წარმატება იმით აღინიშნა, რომ საშუალოდ ჰექტარზე მიიღეს 61,7 ცენტნერი ყურძენი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 50 ცენტნერისა. მოწინავეთა შორის მოწინავეა დიხაშხის კოლმეურნეობა, რომელმაც 18 ჰექტრიდან საშუალოდ ჰექტარზე მოიყვანა 99 ცენტნერი ყურძენი. მერგოლურმა ქ. ბაღდავაძემ უზრუნველყო ჰექტარზე 106 ცენტნერი ყურძნის მოღება. ასეთი მაგალითი რაიონში ბევრია.

მუდამ ჩამორჩენილი დარგი — მეცხოველეობა აღმავლობას განიცდის. შარშან მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობის ზრდის გეგმა 106 პროცენტით შესრულდა, ღორისა — 110 პროცენტით, ფრინველისა — 102 პროცენტით. რაიონში საშუალოდ ერთ ძროხაზე მიღებულია 743 ლიტრი რძე ნაცვლად 700 ლიტრისა. წელს კი უფრო გაღებული ვალდებულება იკისრეს: საშუალოდ ერთ ძროხაზე მიიღონ 1.130 ლიტრი რძე, ყოველ 100 ჰექტარ სასოფლო-სამეურნეო სავარგულებზე — 35 ცენტნერი ხორცი ნაცვლად 19 ცენტნერისა. 120 ცენტნერი რძე, შარშან კი მიღებული იყო 74 ცენტნერი. ყოველ 100 ჰექტარ მარცვლეულის ნათესზე კულტურების წარმოება აიყვანონ 9.500 ცალამდე ნაცვლად შარშან მიღებული 2.600 ცალისა. ასევე მკვეთრად გაადიდებენ ყურძნის მოსავლიანობას, ბოსტნეულის, ბოსტნის პარკის წარმოებას.

შვიდწლედის პირველი წლის ეს გაბედული ვალი კოლმეურნეთა სერიოზული გამოცდაა. ახლა ეყრება საუფლელი უხვი მოსავლის მიღებას. ამ საქმის ბედი გარდა ღვაწან საკოლმეურნეო სოფლის მშრომელები, გარდაბნისა და სილამაზის თვე — მაისი.

ნ. ჯანჯღავა.
განის რაიონი.

მაისიდან მაისამდე

გარდაბნისა და სილამაზის თვეა მაისი. მთელი ძალით გაღვიძებული ბუნება ბიბილო შვიდწლედის პირველი წლის გზაფხულს ზეიმობს. ეს ზეიმი ჩვენი დროის ადამიანთა შემოქმედებას შრომასა და ცხოვრებაშია ჩასხმული.

მაგრამ ეს ერთი წელიწადი — მაისიდან მაისამდე, უფრო ღრმაშესანიშნავი მოვლენებით არის აღსავსე. საკოლმეურნეო სოფელში არსებითი გარდატეხა მოხდა. სამამულო ტექნიკა ამიერიდან ერთი პატრონის — კოლმეურნეობების ხელში გადავიდა. ვრცელ მინდვრებზე ახალი ძალით ამუშაონდნენ ტრაქტორები, კომბაინები, სამეფები, კულტივატორები და სხვა მანქანები უფრო გამართულად, მაღალი წარმადობით მუშაობენ.

ეს გარდაქმნები როგორც ყველგან, მკაფიოდ იგრძნობა ვანის რაიონშიც. სოფლის მეურნეობის ინსპექციის მუშაობის პირველი ნაბიჯები სწორედ იმით დაიწყო, რომ სპეციალისტები მიახლოებოდნენ უშუალოდ წარმოებას, ადგილზე გადაეწყვიტათ, მოეგვარებინათ სადღეისო საკითხები და აგროღონისძიებათა კომპლექსის განხორციელებით აემაღლებინათ სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობა, მეცხოველეობის პროდუქტიულობა.

— სოფლის მეურნეობის ინსპექციის მუშაკებს, — ამბობს ინსპექციის უფროსი გ. მაღლაკელიძე — დიდი პასუხისგები უბნები ბარიათ. ისინი უმთავრესად კოლმეურნეობებში არიან და სერიოზულ დახმარებას უწევენ ამა თუ იმ საკითხის მოგვარებაში. მთავარი აგრონომი კ. ტყეშელაშვილი საქმის ცოდნით ხელმძღვანელობს ყველა კულტურის მოსავლიანობის გადიდების საქმეს. უფროსი აგრონომი ვ. ნანაძე პასუხისმგებელია მრავალწლიანი კულტურების მოვლა-დამუშავებისა და მოსავლიანობის ზრდის საქმეში.

ასევე კარგად უძღვებიან მინდვრის უბნებს მთავარი ზოოტექნიკოსი ვ. ძაგნიძე, უფროსი ზოოტექნიკოსი გ. უკმაჯუბარიძე. მთავარი ვეტექიმი ო. ლასხიშვილი და სხვა სპეციალისტები. კარგი საქმე გაკეთდა სარემონტო-ტექნიკურ სადგურებთან ინჟინერ-კონტროლიორის და მცენარეთა დაცვის აგრონომის გადმოსვლით ინსპექციაში სამუშაოდ.

— მაინც რა პრაქტიკული დახმარება გაგიწევიათ კოლმეურნეობებისათვის? — ამ კითხვაზე გ. მაღლაკელიძემ გაიხსენა:

— სოფელ საპარსიაში დიდი თოვლი მოვიდა. გზები ჩაიკეტა. პირუტყვის საკვები შემოგვითხო. გამოსავალი ვერ მოვნახეთ. ინსპექციის ზოოტექნიკოსი გ. უკმაჯუბარიძე ადგილზე მივიდა. მან შეცხოველეთა დახმარებით ბარის ზონის კოლმეურნეობებიდან შეზიდა პირუტყვის საკვები. ეს დახმარება ერთ კვირას გაგრძელდა, და კოლმეურნეობას არავითარი ზიანი არ მოსვლია.

— შუამთის კოლმეურნეობაში ზამთრის თვეებში წველადობა შემცირდა. აქედან ინუობინებოდნენ, მეტი რძის მიღება არ შეიძლებაო. ინსპექციაში გადაწყვიტეს შეემოწმებინათ ეს მდგომარეობა და დახმარებაც აღმოეჩინათ. მთავარმა ზოოტექნიკოსმა ვ. მაგნიძემ ადგილზე ისე მოაწყო მუშაობა, რომ შემდგომში წველადობა ერთიორად გადიდდა. ასევე შემოდგომაზე კოლმეურნეობიდან ინუობინებოდნენ, ვეღებადის გაშენებისათვის პირობები არა გვაქვსო. სპეციალისტები ამ საქმეშიც დაეხმარნენ. ვაკენახე ნიადაგი სწორად იქნა მომზადებული. დაეხმარნენ ნერგით უზრუნველყოფაში და ჩამორჩენაც გამოსწორდა.

როგორც შარშან, ისე წელს სპეციალისტები უშუალოდ მონაწილეობენ ვენახის, ხეხილის, დაფნის გაშენების გეგმების შესრულების პრაქტიკულ სამუშაოებში. ამის შედეგად დავალება დროულად შესრულდა.

— ყველაზე ჩამორჩენილი დარგი, — ამბობს ინსპექციის უფროსი გ. მაღლაკელიძე, — რაიონში მეცხოველეობა იყო. არ სრულდებოდა წველადობის გეგმები. ასევე არც ერთ წელს არ შესრულებულა სიმინდის მოსავლიანობის დავალება. პარტიული, საბჭოთა ორგანიზაციების დახმარებით, სპეციალისტების უშუალო მონაწილეობით შარშან საკოლმეურნეო სოფლის მშრომელებმა კარგ წარმატებებს მიაღწიეს. საშუალოდ რაიონში მიღებულ იქნა 16,9 ცენტნერი სიმინდი ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 12 ცენტნერისა. სასიხარულოა, რომ სიმინდის მოსავლიანობის გეგმები ყველა კოლმეურნეობამ შეასრულა.

ვანის რაიონი.

თეორიული კონფერენცია

საქართველოს კპ თბილისის ორგანიზაციის ლენინის სახელობის რაიკომის ლექტორიუმში ორი დღის განმავლობაში მიმდინარეობდა თეორიული კონფერენცია, რომელიც მიეძღვნა ვ. ი. ლენინის წიგნის „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმის“ გამოსვლის 50 წლისთავს. კონფერენცია შესავალი სიტყვით გახსნა პარტიის ლენინის რაიკომის მდივანმა თ. ხელაშვილმა.

ვ. ი. ლენინის წიგნის „მატერიალიზმი და ემპირიოკრიტიციზმის“ ისტორიული მნიშვნელობის შესახებ მოხსენება გააკეთა რაიკომის ლექტორთა ჯგუფის ხელმძღვანელმა ზ. ფორაქაშვილმა. მოხსენება თემაზე — „ვ. ი. ლენინის მიერ მახისტური ფილოსოფიის კრიტიკა“ გააკეთა ლექტორთა ჯგუფის წევრმა ვ. ცხვედიანმა. ლექტორმა ვ. თვარაძემ და პრობაგანდისტმა ი. დუბროვსკაიამ თავიანთი მოხსენებანი მიუძღვნეს ვ. ი. ლენინის მიერ მარქსისტული ფილოსოფიის შემდგომი განვითარების ცალკეული საკითხების გაშუქებას. მოხსენებების მოსმენის შემდეგ გაიმართა კამათი, რომელშიც მონაწილეობა მიიღეს ლექტორთა ჯგუფის წევრმა მ. კუშტაშვილმა, პროპაგანდისტმა გ. კირნოსმა, ბიოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატმა გ. ზამთარაძემ, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ფილოსოფიის ინსტიტუტის მეცნიერმუშაკმა ა. ბეგიაშვილმა და სხვ.

თბილისის კულტურის უნივერსიტეტი

პარტიის XXI ყრილობის მიერ მიღებული კომუნიზმის მშენებლობის დიადი პროგრამა საბჭოთა ადამიანებში იწვევს უდიდეს სურვილს იცხოვრონ და იმუშაონ კომუნისტურად, დაეუფლონ ცოდნას, სოციალისტურ კულტურას. ამ პერიოდში მშრომელთა და განსაკუთრებით ახალგაზრდობის კომუნისტური აღზრდის, ესთეტიკური გემოვნების და კომუნისტური მორალის ფორმირების საკითხები განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იღებს. პარტიის XXI ყრილობამ მოუწოდა ლიტერატურის, თეატრის, მუსიკის, კინოსა და სახვითი ხელოვნების მოღვაწეებს აამაღლონ თავიანთი შემოქმედების იდეურ-მხატვრული დონე, გააუმჯობესონ მოღვაწეობა ფართო მასების მორალურ-ესთეტიკური აღზრდის საქმეში.

კულტურის ყველა დარგის მოღვაწეები და შემოქმედებითი კოლექტივები აქტიურად გამოეხმაურნენ პარტიის ყრილობის მოწოდებას და ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა ქალაქებსა და მსხვილ სწარმოებში პარტიული ორგანიზაციების დახმარებით მშრომელი ახალგაზრდობისათვის აწყობენ კულტურის უნივერსიტეტებს.

მომდინარე წლის მარტის პირველ რიცხვებში კომკავშირის თბილისის ორგანიზაციის კალინინის და 26 კომისრის რაიკომების ინიციატივით, საქართველოს კულტურის სამინისტროსთან შეთანხმებით, დაარსდა რესპუბლიკაში პირველი თბილისის კულტურის უნივერსიტეტი, რომელიც მიზნად ისახავს წარმოებისაგან მოუწყვეტლივ მისცეს საშუალო სკოლადამთავრებულ მუშა და მოსამსახურე ახალგაზრდობას გარკვეული ცოდნა მუსიკის, სახვითი ხელოვნების, ლიტერატურულ-დრამატული, კინოხელოვნების და ესთეტიკის დარგებში.

კულტურის უნივერსიტეტის მზრუნველობის საგანს შეადგენს რაც შეიძლება ფართოდ გააცნოს ჩვენს მშრომელ ახალგაზრდობას ეროვნული და მსოფლიო კულტურის საუკეთესო ნიმუშები, ხელოვნების გამორჩეული მოღვაწეები და მათი შემოქმედება, შეასწავლოს მარქსისტულ-ლენინური ესთეტიკის ძირითადი პრინციპები, რაც ესოდენ აუცილებელია ყველა საბჭოთა ადამიანისათვის.

ჩვენი პარტიის XXI ყრილობის ისტორიული გადაწყვეტილებები ითვალისწინებს კომუნისტური საზოგადოების მძლავრი მატერიალური ბაზის შექმნას. მაგრამ კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში ჩვენ უნდა უზრუნველვყოთ აგრეთვე საბჭოთა ადამიანების სულიერი კულტურის შემდგომი ზრდა და სრულყოფა, რადგან მომავალი კომუნისტური საზოგადოების ეპოქა ხასიათდება არა მარტო მატერიალური დოვლათის სიუხვით, არამედ მხატვრულ ღირებულებათა დოვლათის შექმნითაც. მეცნიერება და ხელოვნება ყველასათვის მისაწვდომი უნდა გახდეს. ეს დღევანდელობის გადაუდებელი ამოცანაა.

ჩვენს ახალგაზრდობას კარგად ესმის ეპოქის ამ ისტორიული ამოცანების მნიშვნელობა. ამის გამოა, რომ კულტურის უნივერსიტეტში გაერთიანებული ახალგაზრდობა მონდომებით მოეკიდა საქმეს, რათა სრულყოფილად დაეუფლოს კაცობრიობის მდიდარ კულტურულ მემკვიდრეობას. თბილისის ახალგაზრდობის მაგალითს მიბაძა გურჯაანის რაიონის მუშა და კოლმეურნე ახალგაზრდობამ. გურჯაანში 6 აპრილს დაარსდა თბილისის კულტურის უნივერსიტეტის ფილიალი. ქართული ხელოვნებისა და მეცნიერების მოღვაწეები დიდი სიამოვნებით გამოეხმაურნენ ამ მშვენიერ წამოწყებას და დაუზარებლად მუშაობენ ბეჭით მსმენელებთან.

ჩვენს კულტურის უნივერსიტეტში სამი ფაკულტეტი მუშაობს. მუსიკალური ფაკულტეტის მსმენელები შეისწავლიან საბჭოთა, ქართულ და საზღვარგარეთელ კომპოზიტორებს. შეიშნენ საჭირო ცოდნას მუსიკალური ხელოვნების ისტორიაში. შეისწავლიან აგრეთვე ხალხური მუსიკალური ინსტრუმენტების წარმოშობის ისტორიას. მსმენელთათვის მოეწყობა მუსიკის საღამოები სხვადასხვა თემაზე.

სახვითი ხელოვნების ფაკულტეტზე უნივერსიტეტის მსმენელები განიხილავენ ჩვენი სამშობლოს და უცხოეთის ქვეყნების სახვითი ხელოვნების განვითარების ძირითად ეტაპებს, გაეცნობიან ქართველი, რუსი და უცხოელი ავტორების ნაწარმოებთა საუკეთესო ნიმუშებს. შეისწავლიან იმას, თუ როგორ უნდა გაიგო მხატვრობა, ქანდაკება და გრაფიკა. ამ ფაკულტეტს ამოცანად აქვს დასახული მხატვრულ გამოფენათა მოწყობა, ხელოვნების მუზეუმის დათვალიერება.

ლიტერატურის, კინოხელოვნებისა და დრამატურგიის ფაკულტეტზე მთავარი ყურადღება მიექცევა საბჭოთა და უცხოეთის ლიტერატურის ახალი ნაწარმოებების და კინოხელოვნების თანამედროვე ეტაპის გაცნობას.

უნივერსიტეტის მსმენელები პოლიტიკურ მოვლენათა საქმის კურსში რომ იყვნენ, მათთვის მოეწყობა საუბრები საერთაშორისო ურთიერთობისა და სხვადასხვა ქვეყნის შინაურ მოვლენათა საკითხებზე. ყოველივე ეს დაეხმარება ახალგაზრდას გაიღრმავოს საშუალო სკოლაში მიღებული განათლება.

ი. თავაძე.

ეგნატე ნინოშვილის დაბადების 100 წლისთავისათვის

გაზეთი მოგვითხრობს...

„ეგნატეს ღარიბი ხალხის შვილები უყვარდა, აგვარჩევდა მოზრდილ მოსწავლეებს და გვეტყოდა—„ჩქვენ ახალი მომავალი ხართ, ყოველგვარ სიკეთეს მოესწრებით. კარგად რომ ისწავლით, ცოდნას შეიძენთ, მტერი ველარ დაგიბრიყვებთ და ქვეყანასაც გამოადგებით. ნინოშვილმა მე და ჩემს ღარიბ ამხანაგებს: ბიკტორ ჯორბენაძეს, დიომიდე ხავრასსა და მარკოზ ჩახვაძეს რვეულები გვიყიდა და გრიფელი გვაჩუქა“.

ე. ნინოშვილის ყოფილი მოსწავლე, სოფელ მაჩხვარეთის მცხოვრები სიო კვაჭაძე თავის წერილში „ეგნატეს ცხოვრების ერთი ეპიზოდი“ წერს:

„ეგნატე სამი წლის განმავლობაში გვასწავლიდა ქართულ წერა-კითხვასა და ანგარიშს... მოწაფეთათვის სჭირო სასწავლო ნივთებს მასწავლებელი თავისი ხელფასით გვიძენდა... ეგნატეს მიერ ნასწავლმა ქართულმა წერა-კითხვამ და ანგარიშმა ცხოვრებაში გზის გაკაფვა გამიადვილა... გავიგე, რომ ნინოშვილის დაბადებს 100 წლისთავის იუბილეს იხდიან. სხვაზე უფრო ამ ამბავმა მე ამაღელვა. მე ხომ მისგან დიდად დავალებული ვარ, ჩემისთანები, ვინ იცის, კიდევ რამდენი! უველაზე მეტად ის მახარებს, რომ მაშინ მშრომელი ხალხის ჭომაგობისათვის დევნილი კაცი ახლა პატივისცემითა და დიდებით იხსენიება“.

ცნობილია, რომ ეგნატე ნინოშვილს მჭიდრო ურთიერთობა ჰქონდა და პირადად იცნობდა დიდი რუსი ხალხის საუკეთესო შვილებს, გამორჩენილ ქართველ მოღვაწეებს. მაქსიმ გორკისა და ეგნატე ნინოშვილის მეგობრობას ასახავს ე. ნინოშვილის სახლ-მუზეუმის დირექტორის მ. ვადაჭკორიას წერილი, რომელიც დოკუმენტურ მასალებზეა აგებული.

„მოწინავე რევოლუციური იდეებით გატაცებულ თბილისელ ახალგაზრდებს, — ნათქვამია წერილში, — 1891 წელს კვირაცხოვლის ქუჩაზე (ახლა გორკის ქუჩა) ეგრეთწოდებული „კრასნოგორსკის კომუნა“ მოუწყიათ... კომუნის წევრები ხშირად თათბირობდნენ საერობოროტო საკითხებზე. აქ ერთხანს თავს აფარებდა ახალგაზრდა ალექსი მაქსიმეს-ძე პეშკოვი, შემდეგში გენიალური რუსი მწერალი მაქსიმ გორკი.

1891 წელს თბილისში ჩასული ეგნატე „კრასნოგორსკის კომუნის“ წევრებთან დაბინავდა. გორკიმ და ეგნატემ მალე გამონახეს საერთო ენა. რუსი პაბუკი ჩვენს საყვარელ მწერალს ბევრ საინტერესო ამბავს მოუთხრობდა როგორც პირადი ცხოვრებიდან, ისე სხვა მნიშვნელოვან ფაქტებზე. თავის მხრივ ეგნატე ცდილობდა ვალში არ დარჩენოდა ამ გონიერ ახალგაზრდას. გორკი მოხიბლული იყო ნინოშვილის ადამიანური თვისებებით, პირდაპირობით, საფუძვლიანი ცოდნითა და ხალასი ნიჭით. ლიტერატურითა და ხელოვნებით გატაცებული პეშკოვი უდიდეს ინტერესს იჩენდა ნინოშვილის შემოქმედებისადმი და ჩვენს სახელოვან მწერალს უბედნიერეს ადამიანად თვლიდა. მან იცოდა, რომ ეგნატეს მშრომელი ხალხის ჭეშმარიტი სიყვარული ჰქონდა მოპოვებული“.

ბევრ საყურადღებო ფაქტს ეცნობა გაზეთ „სოციალისტური შრომის“ მკითხველი წერილებში „ეგნატე ნინოშვილი და იაკობ გოგებაშვილი“, „ეგნატე ნინოშვილის გეოგრაფიული ცნობები“, „ეგნატე ჩიბათში“ და სხვ.

ეგნატე ნინოშვილის საიუბილეო დღეებისათვის მზადებას მიეძღვნა ლიტერატურული გვერდი და რეპორტაჟი, მრავალი ინფორმაცია და კორესპონდენცია. თითქმის ყველა მასალა ცოცხლად და საინტერესოდ არის დაწერილი.

იუბილეს დღეებში

შაბათს, 9 მაისს, 12 საათზე მწერლის სოფელში — ჩანჩეთში (ლანჩხუთის რაიონი) გაიმართება ქართული ლიტერატურის კლასიკოსის, გამორჩენილი საზოგადო მოღვაწის, საქართველოში პირველი მარქსისტული ორგანიზაციის — „მესამე დასის“ დაარსების აქტიური მონაწილის ეგნატე ნინოშვილის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილი მშრომელთა მიტინგი.

ამავე დღეს 17 საათზე ქ. ლანჩხუთში სახალხო თეატრში გაიმართება ე. ნინოშვილის დაბადების 100 წლისთავის საღამო.

მიტინგსა და საღამოში მონაწილეობას მიიღებენ მწერლები და საზოგადო მოღვაწენი.

ორშაბათს, 11 მაისს, საღამოს 8 საათზე თბილისის ხ. ფალიაშვილის სახელობის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო თეატრში გაიმართება ე. ნინოშვილის დაბადების 100 წლისთავის აღსანიშნავი საიუბილეო საღამო.

რადიომსმენელთა შენიშვნები

სოფლის მშრომელთა სურვილები

ჩვენი რესპუბლიკის რადიომაუწყებლობაში განსაკუთრებული ყურადღება ეძლევა საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობის გადაწყვეტილებათა პროპაგანდას, შვიდწლიანი გეგმის ძირითადი ამოცანების გაშუქებას, სამეურნეო და კულტურულ მშენებლობაში საბჭოთა კავშირის უდიდეს წარმატებათა ჩვენებას.

მიუხედავად მუშაობის გაუმჯობესებისა, რესპუბლიკური რადიომაუწყებლობის ახლანდელი დონე ჯერ კიდევ ვერ უპასუხებს მშრომელთა მზარდ მოთხოვნილებებს. ზოგიერთი გადაცემა სრულყოფილად ვერ გვიჩვენებს კომუნიზმის მშენებელი გმირი საბჭოთა ადამიანების მუშაობის მეთოდებს. სათანადო ყურადღება არ ექცევა მოწინავეთა გამოცდილების განზოგადებას, მეცნიერებისა და ტექნიკის მიღწევების პროპაგანდას. მე განსაკუთრებით მიხდა გავუსვა ხაზი უხვი მოსავლის ოსტატთა, მოწინავე მეცხოველეთა და სოფლის მეურნეობის სხვადასხვა დარგის ნოვატორთა მუშაობის მეთოდების ჩვენების აუცილებლობას. ჩემი აზრით, სოფლის მეურნეობისა და მრეწველობის ნოვატორთა მუშაობის გამოცდილება, მათი მეთოდები და ხერხები უნდა ვაჩვენოთ კონკრეტულად სრულად შეუფერებლად, სადად და გასაგებად.

სერიოზული ნაკლოვანებებია ქართული ხალხური მუსიკის პროპაგანდის დარგშიც.

ვფიქრობ, ჩვენს შენიშვნებს ანგარიშს გაუწევენ.

ს. დავითაია,
ცხაკაიის რაიონის ახალსოფლის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის აგროტექნიკოსი, სოციალისტური შრომის გმირი.

მეტი რეპორტაჟი შვიდწლედის გმირებზე

ამას წინათ სამუშაოდან დაბრუნების შემდეგ რადიოს მორიგ გადმოცემებს ვუსმენდი და როგორ გამეხარდა, როდესაც დიქტორმა გამოაცხადა ნახევარი წუთის შემდეგ მოკრიფონთან არჩილ ძამაშვილის გამოსვლა მოისმინეთო. არჩილი ჩვენს საამქროში მუშაობს, მეგობარი კაცია. ამიტომ გასაგებია, როგორი გულისყურით მოვუსმენდი ამ გადმოცემას.

დიდი ინტერესით მოვისმინე წელს აგრეთვე მიკროფონთან შ. შუბითიძის, გ. სივუას, ა. იოსებიდოვიჩის და ჩვენი ქარხნის სხვა მოწინავეების გამოსვლა. ეს უდავოდ კარგი პრაქტიკაა და მომავალში უფრო ხშირად უნდა მოეწყოს.

ჩემი აზრით, რადიოში მეტი ყურადღება უნდა დაეთმოს ქალაქ რუსთავის კულტურული ცხოვრების, შვიდწლედის მშენებლობის, ქიმიის და სხვა საინტერესო საკითხების გაშუქებას. საჭიროა მეტი რეპორტაჟი და ცოცხალი საუბრები შვიდწლედის გმირებზე, წარმოების ნოვატორებზე.

გ. კოკაძე,
ამიერკავკასიის ი. ბ. სტალინის სახელობის მეტალურგიული ქარხნის საბრძმედე საამქროს ოსტატი.

ხალხთა ღენინური მეგობრობის დროშით

ტრადიციული შეჯიბრება

სტალინირი. (საკ. კორ.). მეოთხე წელია სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქი სოციალისტურ შეჯიბრებაშია ჩაბმული აზერბაიჯანის სსრ მთიანი ყარაბაღის ავტონომიურ ოლქთან. წელს ამ ოლქების მშრომელებმა კვლავ გადაწყვიტეს განაგრძონ ტრადიციული სოციალისტური შეჯიბრება.

ახლახან შედგა სამხრეთ ოსეთის მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა შეკრება. შეკრების მონაწილენი გაეცნენ მთიანი ყარაბაღის მშრომელთა ვალდებულებებს და თავიანთი მხრივ ახალი კონკრეტული ვალდებულებები იკისრეს 1959 წლისათვის.

სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულებაში აღნიშნულია, რომ 1958 წელს წინა წელთან შედარებით სამხრეთ ოსეთმა, ისევე როგორც მთიანი ყარაბაღის ავტონომიურმა ოლქმა, გარკვეულ წარმატებებს მიაღწია მრეწველობის, სოფლის მეურნეობისა და კულტურის განვითარებაში. შარშან ორივე ოლქმა გადაჭარბებით შეასრულა მრეწველობაში საერთო პროდუქციის გამოშვების დავალებანი. გაიზარდა პირუტყვის სულადობა, ამაღლდა მისი პროდუქტიულობა. ფართოდ დაიწყო ბაღების, ვენახების გაშენება, იმატა მარცვლეული კულტურების მოსავლიანობამ.

მაგრამ სამხრეთ ოსეთისა და მთიანი ყარაბაღის ავტონომიური ოლქის მშრომელები ამით როდი კმაყოფილდებიან.

ყარაბაღელები ვალდებულებას კისრულობენ 1958 წელთან შედარებით წელს 20-25 პროცენტით გაადიდონ მარცვლეულის, ტექნიკური კულტურებისა და ბაღვენახების მოსავლიანობა, ბამბის მთელი სათესი ფართობის 80 პროცენტი დათესონ კვადრატულ-ბუდობრივად, აბრეშუმის პარკის დამზადების გეგმა შეასრულონ 102 პროცენტით, თვითეულ ძროხაზე მიიღონ 1.200 კილოგრამი რძე.

მაღალი ვალდებულებები იკისრეს სამხრეთ ოსეთის მშრომელებმაც. მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა შეკრებაზე მიღებულ იქნა ვალდებულება მრეწველობის საერთო პროდუქციის გამოშვების წლიური დავალება განაღდებულ იქნას 25 დეკემბრისათვის. სამხრეთ ოსეთის კოლმეურნეობები 1959 წელს მარცვლეულის მოსავალს ჰექტარზე 12 ცენტნერს მიიღებენ, მათ შორის 20 ცენტნერს სიმინდს. წელს 10 ათასით გაიზრდება წვრილფეხა პირუტყვის სულადობა, შარშანდელთან შედარებით 100 კილოგრამით მეტი რძე იქნება მიღებული თვითეულ საფურაჟე ძროხაზე.

ვალდებულებათა განაღდებისათვის ფართოდ გაიშალა სოციალისტური შეჯიბრება.

შრომა და სიხარული ერთიანობაში

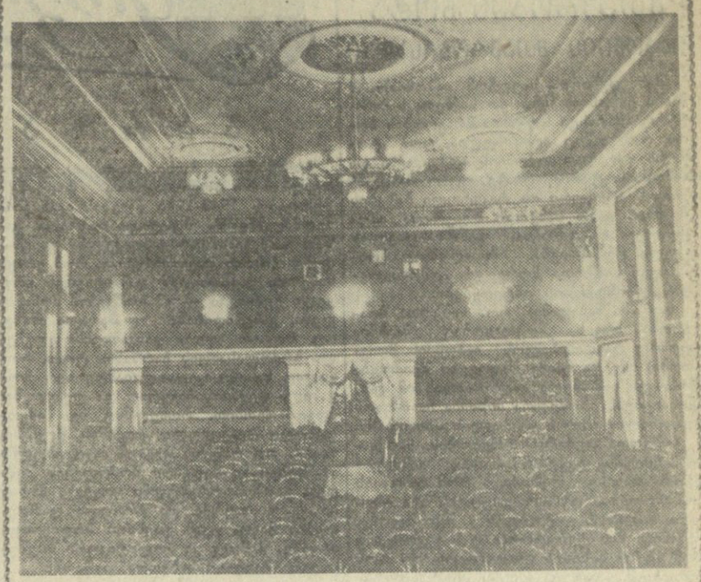

დღეები დღეებს ცვლიან და იტეხება სულ უფრო მეტი ყამირი, ამოაქვთ სულ უფრო მეტი ქვანახშირი, ძვირფასი მადნეული, იზრდება და შენდება საყვარელი სამშობლო... ჩვენს ადამიანებს, მხნე და ვაჟკაც ადამიანებს მთებიც ვერ უძლებენ და, კაცმა რომ თქვას, რა არის მთა, თუ გულში სიყვარულია და მკლავში ძალა!

ქვაისელებსაც თავიანთი მტკიცე მარჯვენით ბევრი სასახელო საქმე აქვთ შესრულებული, ბევრწელიწადს ფალავნებივით შესჭიდებიან.

ქვაისის მაღაროსამმართველოს მუშა-მოსამსახურეებმა ამ დღეებში მიიღეს შესანიშნავი საჩუქარი — ახალი კულტურის სახლი. თვალსა და გულს რომ გაუხარდება, სწორედ ისეთია. მათ შრომაც იცოდა და სიხარულიც. სიხარულისთვის კი კულტურის სახლს რა შეედრება.

სურათზე: ქვაისის ახალი კულტურის სახლის მაყურებელთა დარბაზი.
ფოტო ვ. უბოფენკოსი (საქრონიკიდან).

რადიო—ხალხის გიგანტური ტრიბუნა

ა. კელენჯერიძე,
საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის კომიტეტის თავმჯდომარე.

წელს მეთოთხმეტეჯერ აღნიშნავს ჩვენი ქვეყანა და მასთან ერთად მთელი პროგრესული კაცობრიობა რადიოს დღეს — 7 მაისს.

საბჭოთა ადამიანები სიამაყით წარმოთქვამენ რადიოს გამომგონებლის ა. ს. პოპოვის სახელს. მისი დაბადების 100 წლისთავი ფართოდ და ზეიმით იყო აღნიშნული ჩვენს ქვეყანაში ამ თვენახევრის წინათ — 16 მარტს.

რადიო ჩვენს ქვეყანაში კომუნიზმის მშენებელი ხალხის გიგანტურ ტრიბუნას წარმოადგენს. როგორც საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XXI ყრილობამ თავის ისტორიულ გადაწყვეტილებებში აღნიშნა, რადიო-ტელევიზია დიდმნიშვნელოვან როლს ასრულებს იდეოლოგიურ მუშაობაში, მშრომელი მასების კომუნისტურად აღზრდაში. განუზომლად იზრდება მისი როლი და მნიშვნელობა კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში.

ვ. ი. ლენინი, როგორც ვიცით, რადიოს „უქაღალდო და უმანძილო გაზეთს“ უწოდებდა. და მართლაც, როდესაც იხსენებ ილიჩის მიერ ამ ნახევარი საუკუნის წინათ, 1901 წელს, გაზეთის მნიშვნელობის გასაოცრად სრულსა და ზუსტ განსაზღვრას, ნახულობ, რომ იგი ძალიანად და სავსებით შეეხება რადიოსაც.

რადიო-ტელევიზია მჭიდროდ შეეზარა და დამკვიდრდა საბჭოთა ადამიანების ყოფა-ცხოვრებაში. საბჭოთა კავშირის ათობით მილიონი ადამიანი უსმენს ყოველდღიურად მრავალნაირ რადიოგადაცემებს, რომლებშიც ამისახება წუაროსავით მჩქეფარე სისხლსავსე ცხოვრება ჩვენი ხალხისა, მისი შრომითი წარმატებები.

დიდი ინტერესით უსმენენ საბჭოთა ადამიანები იმ რადიოგადაცემებს, რომლებიც მოუთხრობენ მათ სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების ცხოვრების შესახებ და გულწრფელად ახარებთ სოციალისტური ქვეყნების ხალხთა თანამეგობრობის შესანიშნავი წარმატებები.

მომდინარე შვიდწლედში რადიო და ტელევიზია შემდგომ განვითარებას ჰპოვებენ. 1965 წლისათვის დამთავრდება სოფლის სრული რადიოფიკაცია. გათვალისწინებულია მიმღებ რადიოდანაღგართა ზრდა თითქმის ორჯერ — 30 მილიონით, რადიოსადგურთა სიმძლავრის გაზრდა და სამუშაოების დაჩქარება ულტრამოკლეტალღიანი მაუწყებლობის ფართოდ დანერგვისათვის. ახლა ულტრამოკლეტალღიანი რადიომაუწყებლობა წარმოებს საბჭოთა კავშირის 24 ქალაქში, მათ შორის თბილისშიც, სადაც ორი ასეთი გადამცემი მუშაობს.

სულ უფრო და უფრო ღრმად იკიდებს ფეხს საბჭოთა ადამიანების ყოველდღიურ ცხოვრებაში ტელევიზია. 1953 წელს ჩვენს ქვეყანაში 3 ტელეცენტრი მუშაობდა და 225-ზე მეტი ტელევიზორი ითვლებოდა. ახლა საბჭოთა კავშირში 58 ტელეცენტრი მუშაობს, მათ შორის თბილისის, და 3 მილიონამდე ტელევიზორი ირიცხება. წელს ტელეცენტრების რაოდენობა 70-მდე გაიზრდება. შვიდწლედის განმავლობაში კი აიგება დაახლოებით 100 ტელეცენტრი და სატელევიზიო სადგური, ტელევიზორთა რაოდენობა კი 15 ძილიონს გადააჭარბებს. დაიწყება დაჩქარებული მუშაობა ფერადი ტელევიზიის დასანერგავად. უკვე წელს ნავარაუდევია მისი საცდელი გადაცემების დაწყება მოსკოვში.

შორ მანძილზე ტელეგადაცემების მოწყობა ხორციელდება რადიორელეური, საკაბელო ხაზებისა და რეტრანსლატორების საშუალებით. შვიდწლედში რადიორელეური ხაზების სიგრძე გაიზრდება 8,4-ჯერ, ხოლო საკაბელო ხაზებისა — 2-ჯერ, რაც შესაძლებელს გახდის მოსკოვის ტელეგადაცემები ნახონ მოკავშირე რესპუბლიკების დედაქალაქებსა და სხვა ქალაქებში და მოეწყოს სატელევიზიო გადაცემების გაცვლა საბჭოთა კავშირის დიდ ქალაქებს შორის, აგრეთვე მივიღოთ ტელეგადაცემები სოციალისტური ქვეყნების დედაქალაქებიდან.

როგორი პერსპექტივები ისახება საქართველოში რადიო და ტელემაუწყებლობის განვითარების მხრივ?

უფრო ნათლად რომ წარმოვიდგინოთ ეს პერსპექტივები, ურიგო არ იქნება მოვახდინოთ მცირე ექსკურსი წარსულში და ვნახოთ რა გვქონდა ამ ახლო წარსულში, რა გვაქვს დღეს და რა გვექნება მომავალში.

რადიომაუწყებლობის წელთაღრიცხვა საქართველოში 1924 წლით იწყება, ე. ი. მას 35 წელი შეუსრულდა წელს თებერვალში. მაშინ რადიომაუწყებლობა რესპუბლიკაში 2 საათით განისაზღვრებოდა. ახლა კი საქართველოს რადიოს გადაცემები წარმოებს ხუთ ტალღაზე, ორი პროგრამით, 6 ენაზე და მოიცავს 17 საათსა და 30 წუთს დღეში.

რესპუბლიკაში ირიცხება 154.240 რადიომიმღები, მუშაობს 342 რადიოკვანძი, რომლებიც ემსახურებიან 297.797 რადიოწერტილს. შვიდწლედში სატრანსლაციო წერტილების რაოდენობა გაიზრდება და 1965 წლისათვის 618.158 მიაღწევს, ე. ი. 1959 წელთან შედარებით გაიზრდება 110 პროცენტით, უმეტესად სოფლად.

რამდენადაც სიტყვა რადიოკვანძებსა და სატრანსლაციო წერტებზე ჩამოვაგდეთ, უნდა ვთქვათ, რომ ძალიან ბევრი საყვედური ისმის მათი ცუდი მუშაობის შესახებ სოფლად.

ამ გარემოებას ყურადღება უნდა მიაქციოს კავშირგაბმულობის სამინისტრომ და მიიღოს ყველა ზომა რადიომაუწყებლობის დანადგართა უწყვეტად მუშაობისათვის. ეს მით უმეტეს აუცილებელია, რომ ახალ შვიდწლედში მავთულებით რადიომაუწყებლობის განვითარების ფართო პერსპექტივებია დასახული, რადგან იგი მაუწყებლობის ყველაზე საიმედო საშუალებად არის მიჩნეული.

რაც შეეხება ტელევიზიას, იგი სრულიად ახალი საქმეა ჩვენი რესპუბლიკისათვის. მესამე წელია, რაც მუშაობს თბილისის ტელეცენტრის პირველი რიგი. 1957 წელს ტელეგადაცემები წარმოებდა დღეში 2 საათსა და 10 წუთს, წელს იგი შეადგენს 3 საათსა და 20 წუთს, 1965 წლისათვის იწარმოებს 7 საათს ორი პროგრამით. შვიდწლედის დამლევისათვის თბილისში გვექნება რადიო და ტელევიზიის უახლესი ტექნიკით აღჭურვილი რადიოსახლი სრულყოფილი რადიო და სატელევიზიო სტუდიებითა და დამხმარე ნაგებობებით.

რადიომაუწყებლობისა და ტელემაუწყებლობის შემდგომი განვითარებისათვის ამ ობიექტის შენებლობის დროულად დამთავრებას და საექსპლოატაციოდ გადაცემას მეტად დიდი მნიშვნელობა აქვს. უამისოდ რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის კომიტეტის მუშაობა ახლა ძალიან ბრკოლდება. ის ტემპი, რომლითაც ახლა რადიოსახლი შენდება, ვერ უზრუნველყოფს მის დამთავრებას ნავარაუდევ ვადებში. მაშასადამე საჭიროა სამშენებლო სამუშაოების დაჩქარება და სახლის დროულად დამთავრება. ეს მეტად საჭირბოროტო საკითხია ახლა თბილისისათვის.

თავდაპირველად, როცა თბილისის ტელეცენტრის პირველი რიგი ამუშავდა, ტელეგადაცემათა გავრცელების არე ქალაქის ფარგლებს არ სცილდებოდა, მაგრამ მას შემდეგ, რაც შარშან გორში, სტალინირში, ბოლნისსა და წინანდალში დაიდგა სატელევიზიო რეტრანსლატორები, თბილისის ტელეგადაცემებს უკვე ხედავენ ქართლ-კახეთის მთელ რიგ რაიონებში, ხოლო წელს ასეთივე რეტრანსლატორების დუშეთში, თელავში, ლენინგორში, სიღნაღში, გურჯაანსა და ახალციხეში დადგმის შემდეგ აღმოსავლეთ საქართველოს უმეტეს რაიონებს მიეცემათ შესაძლებლობა იხილონ თბილისის ტელეგადაცემები.

ამრიგად, ეს საკითხი აღმოსავლეთ საქართველოსათვის შედარებით იოლად გადაწყდება.

მეტ სირთულესთან არის დაკავშირებული დასავლეთ საქართველოს ტელევიზირების საკითხი, იგი დაკავშირებულია რადიორელეური ხაზის აშენებასთან.

ასეთი ხაზის მშენებლობა ნავარაუდევი აქვს კავშირგაბმულობის სამინისტროს ამ შვიდწლედში მოსკოვ-სოჭი-თბილისის ტრასით, რომელსაც ექნება განშტოება ბათუმისაკენ. ამ ხაზის აგება გარდა იმისა, რომ საშუალებას მოგვცემს მივიღოთ მოსკოვის, მოკავშირე რესპუბლიკების დედაქალაქების, აგრეთვე სოციალისტური ქვეყნების ზოგიერთი დედაქალაქისა და საბჭოთა კავშირის მთელი რიგი ქალაქების ტელეგადაცემები, შესაძლებელს გახდის ამასთან დაკავშირებით დიქტორის ცენტრალური სტუდიიდან გადაცემების მიღებას, ეს ხაზი ასევე ემსახურება ტელეფონისა და ტელეგრაფის საჭიროებას.

ამას გარდა რადიორელეური ხაზების მშენებლობის შვიდწლიანი გეგმა ითვალისწინებს ასეთი ხაზების გაყვანას თბილისი-ბაქოსა და თბილისი-ერევანს შორის, რაც ავრეთვე გამოყენებული იქნება იმისათვის, რომ გავუცვალოთ ტელეპროგრამები მოძმე აზერბაიჯანსა და სომხეთს.

მცირე სატელევიზიო სტუდიები მოეწყობა სოხუმში, ბათუმსა და სტალინირში ადგილობრივ ტელეგადაცემათა საწარმოებლად.

და თუ ახლა რესპუბლიკაში 21.659 ტელევიზორი ირიცხება, უნდა ვივარაუდოთ, რომ ხსენებულ ღონისძიებათა განხორციელების შემდეგ მათი რიცხვი ათჯერ და მეტად გაიზრდება, თუმცა ახლაც გაცილებით მეტი ტელევიზორი შეიძლება იყოს რესპუბლიკაში, სავაჭრო ორგანიზაციები უფრო მოქნილად რომ მუშაობდნენ. აუარებელი მომხმარებლის მოთხოვნილება დაუკმაყოფილებელი რჩება იმის გამო, რომ ტელევიზორები სავაჭრო ქსელში არ მოიპოვება.

ასეთია რადიომაუწყებლობისა და ტელემაუწყებლობის განვითარების პერსპექტივები რესპუბლიკაში.

რაც შეეხება რადიოგადაცემათა და ტელეგადაცემათა შინაარსს, შეიძლება ითქვას, რომ მისი დონე მნიშვნელოვნად ამაღლდა გასულ წელთან შედარებით. ჩვენი გადაცემები, თვით მრავალრიცხოვან მსმენელთა და მაყურებელთა დამოწმებით, უფრო შინაარსიანი, ძიმზიდველი და საინტერესო გახდა. ბევრ ჩვენს გადაცემას ინტერესით ისმენენ როგორც საბჭოთა კავშირში, ისე დემოკრატიულ ქვეყნებში. საქართველოს რადიოს ორმა მხატვრულმა დადგმამ — „ზაქარია ფალიაშვილმა“ და „ქიტესა ქვითაძემ“ — გაიმარჯვეს საუკეთესო რადიოდადგმებზე გამოცხადებულ საკავშირო კონკურსში. პირველმა მიიღო პირველი ხარისხის დიპლომი, ხოლო მეორე აღინიშნა ჟიურის მიერ.

ახლა რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის კომიტეტის მუშაობის მთავარ საგანს შეადგენს სკკპ XXI ყრილობის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა და ამ ყრილობაზე ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენების ფართო პროპაგანდა და პოპულარიზაცია.

საქართველოს რადიო-ტელევიზიის კოლექტივი, რომელსაც ღრმად აქვს შეგნებული ის დიდი პასუხისმგებლობა, რასაც აკისრებს მას პარტია გაშლილი კომუნისტური მშენებლობის დიადი გეგმების პროპაგანდისა და მათ შესასრულებლად მასების დაინახმის, ყოველდაიარად ცდილობს, რომ რადიომაუწყებლობა და ტელევიზია რესპუბლიკაში წარმოებდეს მაღალ დონეზე.

მაგრამ მის მუშაობაში მაინც შესამჩნევია სერიოზული ნაკლოვანებანი.

როგორც ვთქვით, რადიო წარმოადგენს მასების აღზრდის, მათზე ზემოქმედების საუკეთესო საშუალებას. მაგრამ ზოგჯერ ჩვენ მას შესაფერისად და მოხერხებულად ვერ ვიყენებთ. ხშირად ჩვენი საუბრები პოლიტიკურ თემებზე ერთფეროვანია. თვით პროგრამებიც ვერ სდგება შესაფერისად.

ამ და სხვა ნაკლოვანებათა გამოსწორება დიდ სიძნელეს არ წარმოადგენს. საქართველოს რადიომაუწყებლობისა და ტელევიზიის კოლექტივს შესწევს მათი დაძლევის უნარი.

საქართველოს რადიოსა და ტელევიზიის მუშაკები, რომლებიც ხელმძღვანელობენ პარტიის XXI ყრილობის გადაწყვეტილებებით, მოწოდებული არიან შექმნან ისეთი პროგრამები, რომლებიც უპასუხებენ რადიომსმენელთა და ტელემაყურებელთა მაღალ მოთხოვნებს, მშრომელთა კომუნისტურად აღზრდის ამოცანებს.

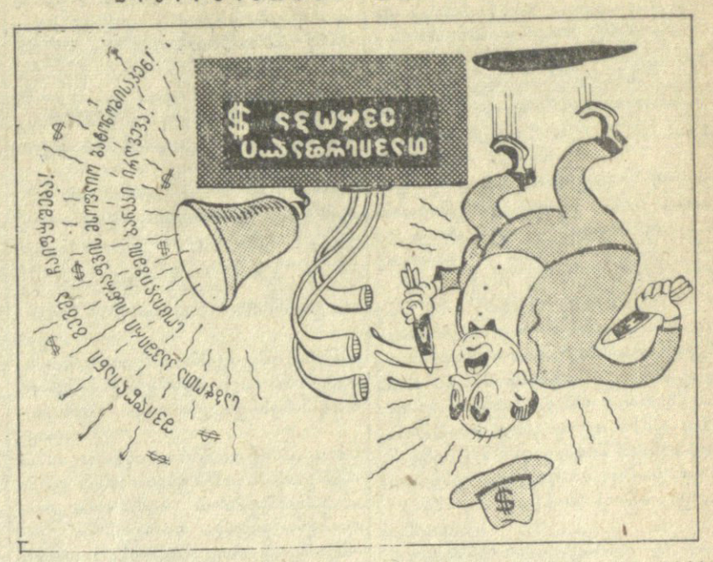

מיליונים בשוק השחור... והפליטים ברעב

מאת ב. שמחוני.

ישראל מקבלת כיום מידי שבוע מאות פליטים חדשים, שנמלטו מגיהנום הנאצי. הם מגיעים לכאן ברעב, בעירום, בחוסר כל. הם מגיעים לכאן אחרי שנים ארוכות של סבל ורעב, אחרי שנים שבהן נלחמו על כל פרוסת לחם, על כל כוס חלב, על כל ביצה. הם מגיעים לכאן אחרי שנים שבהן ראו את יקיריהם מתים ברעב, מתים מחוסר מזון, מתים מחוסר תרופות.